

ЄПІСКОП І. БОРЕЦЬКИЙ НЕ РЕЗИГНУЄ

Торонто, Онт. — Як повідомляє канцелярія Єпископа Торонто-Східної дієцезії 17-го травня ц.р., Єпископ Ізидор Борецький не резигнує із свого посту.

Причини того подає канцелярія в п'ятих точках.

1. Вимога в Римі-Католицькій Церкві, що єпископи із 75-им роком життя мають резигнувати не зобов'язує в Східній Католицькій Церкві. Тому Владика І. Борецький не має причини уступати із свого посту з причини віку.
2. На пораду адвокатів, які обізняні із церковним правом, Єпископ І. Борецький не складає такої резигнації.
3. Престарою традицією Східних Церков є, що дієцезальні єпископи не резигнують зі своїх постів, але коли вони досягнуть поважного віку, вони можуть евенуально вимагати і прийняти єпископа-помічника, який з часом буде провадити дієцезію. Це було зроблено недавно в Канаді у випадку св. п. Єпископа Ніла Саварина у Едмонтоні, який ніколи не резигнував із свого посту, але дістав єпископа-помічника в особі Владимира Димитрія, який вступив на місце Єпископа Саварина, коли цей помер у 1984 році.
4. Саме із цих причин Владика Борецький просив церковні власті призначити йому єпископа-помічника у прийнятій загальному спосіб.
5. Синод Єпископів Української Католицької Церкви має зібратися осінню цього року і припущається, що прохання Єпископа Борецького призначити йому єпископа-помічника буде на порядку денного.

Канцелярія Єпископа Торонто-Східної дієцезії і Східної Канади подає повідомлення до преси з уваги на те, що були різні припущення і вістки на тему можливості резигнації Владимира Борецького.

Вияснення у справі резигнації Владик

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Дієцезальна канцелярія в Сент-Полі вислала до преси 27-го квітня ц.р. вияснення у справі резигнації Владик, як документ, що його виготовила Президія Синоду УКЦК. Внизу поміщено повний текст цього вияснення:

1. Декрет Другого Ватиканського Собору „Христос Господь“ (Декрет про пастирське становище єпископа у Церкві) ступилося у ст. 21, що єпископ повинен представити свою резигнацію Апостолському Пресидію з причини завантаженого віку або немочі. Із пошани до гідності єпископського сану Собор хотів зробити таке поступування добровільним, замість того, щоб його зробити автоматично ефективним законом. Цей декрет був одобрений і підписаний всіма отцями собору, включно із всіма українськими католицькими єпископами, присутніми на Соборі.
2. Причина такого обумовлення була практичною. Соборові отці не хотіли натягати, що ставали немичними, не були спосібними виконувати свої обов'язки. Соборові отці радше хотіли наполювати, що священики, яких вважалося в силі виконувати вимогливі завдання єпископського сану, щоб були підвищені на відповідному віку життя до такого обов'язку у силі віку, коли їхні провідницькі якості могли бути найкраще жити в Церкві. Дозволяти на те, щоб отці провідницькі якості ставали заданими-ми, або перешкодою для свого здійснення, вважалося шкідливим поступуванням для дієцезії, або для Вселенської Церкви.
3. „Моту Пропрію Святої Стілії“ видане Папою Павлом VI 1966 року має за свою основну ціль увести в практику декотрі постанови Соборів. Цей декрет визначує в ст. 1 закінчення 75 років, як часу для добровільного подання резигнації. Таке поступування стало законом приміняюваному до Латинської Церкви, з хвилиною промудрої канонічної права у 1983 році.
4. Хоча ця умова не відносилася до Східних Католицьких Церков, але такі Церкви вважали відповідним застосовувати її. Від того часу єпископи Східно-католицької Церкви, включно із Українською Католицькою Церквою, добровільно подавали листа резигнації Святому Отцеві, коли вони завершували 75-ий рік життя.
5. Теперішній проєкт Кодексу Східного права для Східно-католицьких Церков у каноні ч. 208, ст. 1, стверджує, що єпископ, який завершив 75 років свого життя, повинен подати резигнацію від своїх обов'язків. Цей проєкт буде в швидкому часі промудрою, можливо, що навіть перед закінченням цього року. З хвилиною його застосування він стає офіційним законом для всіх Східних Патріархів.
6. Це обопільне законодавство відноситься до всіх достойників Католицької Церкви.

(Закінчення на стор. 4)

Семеро учнів з успіхом закінчили школу українознавства

Нью-Йорк (хвф). — У суботу, 22-го квітня ц.р., коли весняне сонце вже успішно своїм теплом огріло землю, що пробуджується зі зимового сну, засягнуло своїм золотистим, повним обшаром чару майбуття й горстку цих випускників Школи Українознавства ОУА „Самопоміч“, що саме в цей день приступали до третього з чотирьох фінальних частин своїх кінцевих іспитів-матурі після довгих дванадцятих років навчання. Перші дві частини — це письмові іспити, котрі відбулися в попередній суботі, 8-го і 15-го квітня з п'ятьох предметів: української мови, літератури, історії, культури і географії.

Ця кінцева частина іспитів зростає — це усні іспити перед іспитовою комісією, що складається з учителів школи окремих предметів і її предсідника — інспектора школи, призначеного Шкільною Радою. Цього року ці кінцеві іспити-матура мали дещо змінити вимоги, бо письмові іспити на заарядження Шкільної Ради вперше відбувалися в той сам час з усіх шкіл українознавства на території ЗСА, а й усі іспити, хоча вже час їхнього переведення був переданий в заряд поодиноких шкіл, що все ж таки мав дещо змінити вимоги. Тут слід підкреслити, що ця перша спроба Шкільної Ради заарядити однаковість кінцевих іспитів-матурі для всіх шкіл українознавства, котрі входять у систему Шкільної Ради, увінчалася повним успіхом.

О год. 9:30 ранку в одній з класів школи, яка приміщується в будинку Академії Школи св. Юра, засіла іспитова комісія: інспектор і голова комісії д-р Олександр Лукинич, директор школи та учитель української мови Ольга Кекіш, учителька української культури Евстахія Гойдиш, учитель історії України Петро Содолю, учителька української літератури Христина

У Львові створилася регіональна організація Народного Руху України

У неділю, 7-го травня від год. 11-19 відбулося за участю великої кількості представників львівського наукового світу та інтелігенції і представників робітників установча конференція Львівської регіональної організації Народного Руху України за перебудову. Нам стала доступна перша резолюція цієї конференції, яку подаємо до відома:

Резолюція номер 1: про створення Львівської регіональної організації Народного Руху України за перебудову.

Установча конференція представників первинних осередків Народного Руху України за перебудову, самодіяльних товариств та творчих спілок трудових колективів, що зібралася у місті Львові 7-го травня, ухвалила:

1. Утворити Львівську регіональну організацію Народного Руху України за перебудову;
2. Видати органам Львівської регіональної організації Народного Руху України уважати: Конференцію, Раду, Президію. Членів Ради та Президію обрати на Конференції;
3. У своїй діяльності Львівській регіональній організації Руху тимчасово (до схвалення власного статуту чи до прийняття статуту Народного Руху України за перебудову) республіканським установчим з'їздом керуватися положеннями розділу „Організаційна структура та форми діяльності“ проєкту програми Народного Руху України за перебудову;
4. Покласти на Раду обов'язок опрацювати проєкт статуту Львівської регіональної організації Руху і внести його на розгляд наступної конференції;
5. Для здійснення практичної діяльності Львівської регіональної організації Народного Руху України за перебудову.

Цей важливий документ номер 1 засвідчує про створення організації Народного Руху у Львові. Є надія, що в найближчий час такі конференції відбуватимуться в Києві та інших областях, а після того відбуватимуться Всеукраїнський з'їзд НРУ за перебудову. Президію Львівської регіональної організації НРУ очолюють такі особи: Братунь Ростислав Андрійович, поет, голова, Львівської філії Асоціації Зелений Світ, кандидат в народні депутати СРСР; Вакарчук Олександр Іванович, професор, завідувач кафедри теоретичної фізики ЛДУ; Голубець Михайло Андрійович, член кореспондент АН УРСР, керівник відділення Інституту Ботаніки АН УРСР; Влох Орест Григорович, професор ЛДУ; Горинь Михайло-Миколайович, психолог; Кагуй Петро Броніславович, робітник кооперативу „Знадоба“; Патик Володимир Йосипович, заслужений художник УРСР; Пилипчук Володимир Іванович, кандидат філологічних наук, старший науковий співробітник Інституту Суспільних Наук АН УРСР.

До Ради Львівської регіональної організації НРУ з'їзду увійшло біля 60 осіб.

Д-р Г. Грабович очолив УНІГУ

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — Декан факультету гуманістики Гарвардського університету, д-р Майкл Спенс, у порозумінні з діючим при університеті Постійним Комітетом Української Студії, призначив д-ра Григорія Грабовича, професора Катедри української літератури ім. Дмитра Чижевського, наступним директором Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ). Проф. Грабович перебрє директорство УНІГУ від д-ра Омеляна Прищак, професора Катедри історії України ім. Михайла

Д-р Г. Грабович
(фото: Т. Д'Айніон)

Грушевського, який був директором від часу заснування Інституту в 1973 році. Протягом 1983-88 років проф. Грабович був головою Відділу слов'янських мов та літератур в Гарварді. Він приступив до виконання своїх нових обов'язків 1-го липня ц.р.

Проф. Г. Грабович, учасник гарвардської програми українознавства від її початку, наприкінці 1960-их років здобув ступінь бакалавра з англійської філології у Єльському університеті, а ступінь магістра і доктора у Гарварді. Після отримання докторату став у 1975 році викладачем при відділі слов'янських мов і літератур, а у 1980 році — доцентом. У 1983 році він був призначений професором і першим завідувачем Катедри української літератури ім. Д. Чижевського.

Дослідження проф. Грабовича з української літератури охоплюють період бароко, в якому він недавно закінчив працю про Івана Вишньовського, XIX століття.

(Закінчення на стор. 4)

Советський льотчик попросив політичного притулку

Літак МІГ-29 у польоті

Анкара, Туреччина. — У суботу, 20-го травня, військовий льотчик вилетів з турецького міста Трабзону (Трабзунді). Там він попросив політичного притулку у ЗСА.

Згідно з повідомленнями, капітан військово-повітряних сил Олександр Зув захопив літак, що стояв на летовищі Цхана, недалеко від Батумі (Грузія). Під час зльоту його обстріляли зі зброї і поранили в руку. Після приземлення у Трабзоні льотчик попросив притулку у лікарню, де йому зробили операцію. Як повідомив лікар, Зув перебуває „у стані шоку“ і не може зустрітися з журналістами ще кілька днів.

Советський уряд вимагає, щоб уряд Туреччини видав льотчика. Співробітник посольства СРСР в Анкарі Вальтер Шонія, який прибув у Трабзон разом з кількома іншими дипломатами, заявив, що Зув — терорист, він поранив варту на летовищі при захопленні літака. „Якщо Туреччина відмовиться видати його, це буде означати, що ця країна підтримує тероризм, — заявив советський дипломат. — За останні два роки в нашій країні сімсот не тримали тих, хто хотів покинути СРСР“.

Советське пресове агентство повідомляло, що у неділю рано в Трабзон на військовому літаку прибула група советських техніків, яка почала спільний ремонт літака, викраденому Зуєвим. Є дані, що найближчим часом МІГ буде повернутий Советському Союзу.

За даними англійського військового довідника, винищувач МІГ-29 може бути озброєний шістьма ракетами середньої дальності класу „повітря — повітря“, а також іншими ракетами і бомбами.

Мадярська комуністична партія може піти в опозицію

Відень, Австрія. — Лідер мадярських комуністів Імре Пожгай, виступаючи тут на пресовій конференції, заявив, що комуністична партія Мадярщини не виключає можливості переходу в опозицію в тому випадку, якщо в майбутніх багатопартійних виборах їй не вдасться завоювати більшої кількості.

„Після того, як МСРП (Мадярська соціалістична робітнича партія — комуністична партія Мадярщини) прийняла рішення про проведення вільних виборів і закріпила його резолюцією ЦК, цілком логічно, що партія готова прийняти будь-які можливі результати таких виборів і на випадок поразки у виборах перейти в опозицію“, — сказав Пожгай.

Однак він поспішив додати, що, дуже можливо, комуністам вдасться зберегти хоч би відносну більшість у виборах, точна дата яких покищо не встановлена. Кореспондент пресового агентства Асоційованого Пресу нагадує, що справа про вибори повинна бути вирішена під час переговорів між властями і опозицією. Переговори ці, однак, покищо відкладаються з тієї причини, що всім опозиційним групам намагаються спочатку досягнути домовленості між собою, щоб виступати на переговорах єдиним фронтом.

І. Пожгай, який нещодавно повертався під час свого виступу до думки про те, що в Мадярщині „немає альтернативи реформам“ і що „соціалізм — для народу, а не навпаки“, повідомив журналістів, що тепер у країні підготовляється законопроект про політичні партії, в якому передбачено, що для проведення передвиборчої кампанії різні політичні групи будуть діставати субсидії від держави.

Крім того, він сказав, що в майбутньому збройні сили і міліція будуть в організації поліції поставлені поза політикою і будуть виключно виконувати завдання, про які сказано у конституції. Що стосується індивідуального членства в партії, то це справу кожний військовослужбовець і працівник міліції повинен вирішувати самостійно, згідно зі своїми переконаннями.

Імре Пожгай запитав, чи хотів би він стати президентом Мадярщини. „Я ніколи не претендував на те, щоб зайняти подібний пост, — відповів лідер мадярської комуністичної партії, — однак я приймаю таку пропозицію, якщо народ захоче цього“.

Президент Д. Буш про напружену ситуацію в Пекіні

В неділю, 21-го травня 1989 року в приміщенні університету в Бостоні виступив президент Джордж Буш з приводу оголошення 21-го травня китайським урядом воєнного стану в Пекіні.

„Я не можу давати поради китайському уряду, — сказав Дж. Буш, — але сподіваюся, що в Пекіні знайдуть мирні шляхи для подолання конфлікту між урядом і студентами. Ми підтримуємо свободу слова, свободу преси й демократію. Однак я закликаю обидві сторони — керівників студентських демонстрацій і членів уряду Китаю зберігати спокій і утриматися від кровопролитних сутичок“.

Як уже повідомлялося, студентські демонстрації набрали особливо великих масштабів під час приїзду в Пекін советського генсека М. Горбачова. Китайські студенти, захоплені гласністю в СРСР, дуже добре вітали Горбачова, вимагаючи від китайського уряду поглиблення демократизації.

В п'ятницю, 19-го травня, китайський народ вперше побачив по телебаченню, як члени уряду вийшли на площу, щоб розмовляти з народом. Вони обіцяли лідерам студентських демонстрацій вжити заходів для подальшої демократизації як тільки демонстрації розійдуться. Однак студенти не розійшлися.

Оскільки студенти не виконали наказ представників влади і не розійшлися по домівках, уряд наказав військам очистити площу Тяньаньмєнь. Проте жителі Пекіну негайно оточили всі танки і військові автомобілі з вояками і просили їх не стріляти у своїх братів. Люди лягали на дорогу перед танками і таким чином ставили військові в дуже не комфортне становище.

Згідно з даними повідомленнями, лідер китайської Компартіі Жао Зянґ зробив спробу уступити, але не отримав на це санкцій інших членів уряду.

До чого приведуть небувалого розмаху демонстрації студентів у Китаї сказати важко. Студенти оголосили, що не будуть противитися, якщо вояки почнуть застосовувати силу, аби розігнати демонстрацію. Демонстранти всвідомлюють, що вони на площі і так ночують, за зв'язши роти й носі пов'язками, на випадок якщо буде застосовано сльозоточивий газ.

В АМЕРИЦІ

ФЕДЕРАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ летунства видало перше з цілої серії зааряджень у справі направи застарілої флотії пасажирських літаків. Згідно зі заявою федеральних урядовців, це заарядження не повинно б у ніякий спосіб позначитися на подорожуючих пасажерах, бо це буде відбуватися поступово. В цей спосіб уряд хоче запобігти проблемі пошкодження будівельної структури літаків старшого типу, зокрема фірми Боїнг.

ЗГІДНО ЗІ ЗВІТАМИ Федерального Уряду, ціни для покупців підійшли вгору на 0.7 відсотка й економісти заявляють, що спричинником цього зростання є економісти. Підвищення ціни зразу зажурило деяких економістів, але факт, що бензина і олива були того спричинником дещо їх заспокоїло.

У СВІТІ

СОВЕТСЬКІ ВЛАСТІ повідомили про раптове усунення голови державного комітету телебачення і радіомовлення Олександра Аксьонова, який перебував на цьому пості три роки. Хоч у повідомленні говориться, що 64-річний А. Аксьонов усунений з посади у зв'язку з „переходом на пенсію“, москвичі зразу ж зв'язали його усунення з нещодавною передачею „Погляд“, в якій головний режисер Театру ім. Ленінського комсомолу Марк Захаров закликав до поховання забальшованого тіла Леніна, виставленого у мавзолеї на Красній площі в Москві. Партійні бонзи прийняли заяву Захарова як святотатство і накиннули на нього на нещодавньому пленумі ЦК, на якому „добровільно“ відійшли на відпочинок 110 членів і кандидатів у члени Центрального комітету.

ЯК ПОВІДОМИЛО КИТАЙСЬКЕ пресове агентство Гейнгуа, демонстрації, початі китайськими студентами кілька днів тому, розповсюдилися не менш як на 21 місто комуністичного Китаю. У Шангаї, наприклад, на вулиці вийшли майже 30.000 студентів. Однак найбільша демонстрація відбулася в столиці Китаю, де навіть за офіційними даними кількість учасників становила понад мільйон осіб. Серед демонстрантів були не лише студенти, але й робітники, службовці, журналісти, працівники центральної телевізії, навіть військовослужбовці. Серед тих, хто закликав уряд прислухатися до вимог студентів, були ректори восьми китайських університетів, лідери дрібних „політичних партій“, яким уряд дозволяє існувати під егідою комуністичної партії, спілки студентів Китаю і місцевого комсомолу. Під кінець тижня офіційні чинники закликали покінчити з демонстраціями, бо в інакшому разі викличуть війська.

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1993
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays
Mondays and holidays by the Ukrainian National Association
Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Svoboda (201) 434-0237 U.N.A. (201) 451-2200
Subscription 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00
UNA members 1 year* \$15.00 Change of address \$1.00 Make
check or money order payable to Svoboda

Postmaster: Send address changes to
Svoboda 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.
Передплата на рік \$40.00 на півроку \$22.00 на 3 місяці \$12.00
Для членів УНСОЮЗ \$15.00 річно. За зміну адреси \$1.00
Чек, грошові перекази виставляти на Svoboda

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Після візиту Горбачова в Пекіні

Коли у 1972 році Річард Ніксон, 37-ий з черги президент США, прийняв передане йому одним швейцарським журналістом запрошення від Мао Дзедонга і вилетів до Пекіну у строго засекреченій місії Генрі Кіссінджера, то зробив це після вислухання опінії фахівців, що СРСР і Китай ніколи не замиряться на антиамериканській базі. Коли від 15-го — 18-го травня ч. р. перебував у Пекіні Михайл Горбачов, то можна би зробити закид тим фахівцям, що вони помилилися. Так не є. Вони казали правду. За минулих 30 років московсько-китайської ворожнечі стосунки радикально змінилися. Обидва комуністичні велетні переживають глибоку внутрішню кризу. В обох тих країнах тріщить комунізм. Однаково СРСР, як Китай потребують якнайкращих взаємин з Америкою і не може бути мови про те, щоб Китай, який у лютому цього року вітав у себе Джорджа Буша, колишнього першого американського амбасадора в Пекіні, міг замінити Америку на Советський Союз. І цей останній теж не в силі думати про війну проти західного блоку НАТО.

Відвідини Горбачова в Пекіні проходили під час таких демонстрацій проти тамошньої влади, яких той край і його комуністичний режим не бачив за все своє існування. На телевізорах можна було бачити, як непроглядні маси студентів, до яких приєдналися робітники й професори, залягли велетенською центральною площею в Пекіні, домагаючись сотнями транспарантів, плакатів і криком — переведення демократичних реформ. Не маючи вільної преси і не маючи можливості почути правду від західних радіопередач, китайці у масі не знають правдивої дійсності в СРСР. Вони переконані, що Горбачов переводить саме таку демократизацію, якої вони бажають собі для себе, для свого найчисленнішого у світі народу. Вони, наприклад, не знають, що на Красній площі в Москві було б неможливо перевести спокійно, без інтервенції поліції і війська, бурхливі демонстрації. Прізвище Горбачова відоме й популярне у молодому поколінні Китаю, як ніби борця за „демократичний соціалізм“. Але вони, ті молоді китайські люди, зокрема, тисяча голодуючих студентів, які хочуть померти у боротьбі за політичні права, не знають, що в СРСР все ще існують „психушки“, — що все ще існують ГУЛаги і що твердження Горбачова, наче би у СССР не було вже політичних в'язнів — було пропагандивною брехнею.

Недавні відвідини державного секретаря Джеймса Бейкера у Москві схарактеризовано в американських засобах масової інформації, як „символічні й церемоніальні“. Відвідини Горбачова в Пекіні були символічними, як наявний доказ, що скінчилася поверх 30-тирічна холодна війна між тими двома „приятелями“, війна, яка й проявлялася спорадично у кривавих прикордонних сутичках. Хвора економіка примусила Горбачова відтягнути поважні збройні сили з прикордонної смуги з Китаєм та „перепосилити“ китайців у Пекіні за поведінку СССР. Але ці перепосилки теж тільки риторика, бо суттю китайсько-советського конфлікту є загарабання царським режимом китайської Зовнішньої Монголії і цієї східної частини Сибіру, яка заселена спорідненими з китайцями племенами (буряти). І смішно й думати, щоб Москва звернула Китаєві ці загарабані землі.

Полетів Горбачов до Пекіну, шукаючи, скрізь, де і як можна допомогти в економічній смузі СССР. В американській пресі передано вже правильний голос китайського коментатора, що, — мовляв, — товарообмін Китаю з СССР може бути тільки одностороннім, бо з СССР нема, що вивозити. Китай отримує з Тайваню, що її звуть „другим Китаєм“ — і сусідньої Японії промислові вироби найвищої якості, а сільсько-господарських плодів у Китаї вбрід.

Тому дійсно — ці чотириденні відвідини Горбачова, якого не допустили до зустрічі із демонструючими студентами, була тільки символічною, без реального значення. Навіть не було запланованих парад, бо вся церемонія привітання Горбачова обмежилася до терену летища. Отож, дорадники Ніксона казали правду — нічого яклятися „спільного фронту“ комуністичних імперій. У Вашингтоні знають це. І тому, придивляючись, як Горбачов і Ден Кількармстоу стискають один одному руку — ця символіка „згоди і приязні“ двох комуністичних країн не робила ніякого враження. Один Господь знає, як довго та іділія триватиме і коли провалиться комунізм в одній з цих країн, або й в них обох?!

Володимир Барагура

ВІРА, РЕЛІГІЯ, ЦЕРКВА

Іні й нічого не можемо про них сказати.

І тепер наші земляки, які прибувають сюди чи то на постійне поселення, чи шляхом наукового та культурно-мистецького обміну, чи в відвідини до родин, бувають індивідуально до справ релігії й Церкви. Запитаний мною в приватній розмові один із групи науковців з України, чому в програму перебування українських підсудних діляч ввели справу української мови, культури, науки, мистецтва, економіки, екології, але залишили поза полем своєї уваги й діяльності релігійно-церковну проблематику, відповів: — справи Церкви й релігії турбують головню діяльність. Поза ними ми — одиницями й численними громадами — загал українського населення на батьківщині до цих питань індивідуально не звертаємо. Місцеве населення турбується радше побутовими проблемами — харчами, помешканням, одя-

гом, працею тощо. Ще найбільш притягальною силою мають євангельсько-баптистські громади, бо вони розпоряджуються фондами й матеріально можуть допомогти своїм членам.

На східних українських землях до церкви ходять тільки старші люди, здебільша жінки. Молоде покоління, яке перейшло комсомольський вишкіл і отримало атеїстичне виховання, є до релігійно-церковних справ у найкращому випадку байдуже, а то й ставиться до них із презирством, інколи ворожо.

Краще стоїть справа релігії в Західній Україні, бо тут советська влада за короткий час окупії не мала змоги викоренити з людських душ імманентних, Богом, заложених у людини, й її психіці почуттів віри, релігій, ритуалів, моральних засад та відчуття потреби вимови Божої установи, якою є Церква.

Але, як показує досвід і в

Західній Україні багато людей молодшого покоління не має розуміння ваги релігії й Церкви в житті української людини. Вони не раз ходять до церкви, не вміють і не відчують потреби молитви, що є своєрідною формою розмови людини з своїм Творцем. Деякі з них вважають, що боротьба за право існування Українських Церков є зайва і краще влитися в систему московської православної патріархії.

Однак така характеристика справ віри й релігійно-церковних проблем є одностороння, бо на всіх українських землях під советською окупацією діє „воююча Христова Церква“, є безстрашні борці за релігійно-церковні ідеали — Іван Гель, Ірина Калінець, є не легальна Українська Католицька Церква, яка виїхала з „катакомб“ і явно веде свою душпастирську працю, є тисячі віруючих, які засвідчили свою віру масовим паломництвом до Грушова, де появилася Мати Божої.

(Закінчення на стор. 4)

Д-р Франко Сисин

ІНФОРМАЦІЙНА АГЕНЦІЯ НЕ ПОІНФОРМОВАНА

У 1987 році Інформаційна агенція ЗСА (United States Information Agency, USIA) планувала виставку „Інформатика ЗСА“ у кількох містах СССР, в тому числі у Києві і запланувало 20-30 російськомовних перекладачів для обслуговування виставки у таких містах, як Київ, Ташкент, Мінськ і Тбілісі. При цьому Бюро не врахувало, що одногодого знавців „місцевої“ мови серед перекладачів буде цілком достатньо в столицях неросійських республік. Лише внаслідок широкої кампанії, організованої українськими академічними й громадськими установами, агенція включила кілька своїх власних працівників для обслуговування виставки у Києві, так, що 4 з 27 перекладачів у Києві розмовляли українською мовою. Україномовні гіді були постійно оточені людьми й навіть такий символічний жест сприймався тоді, як ознака зростаючого розуміння американцями багатонаціонального характеру Советського Союзу.

Протягом останніх двох років багато змінилося. В умовах перебудови і гласності населення домагалося більших прав для республік і повсюдно розгорілася боротьба проти дискримінації неросійських мов. Литовська, латвійська і естонська мови недавно проголошені державними, грузинська і вірменська вже раніше мали такий статус, а на Україні і в Білорусії прийняття аналогічного законодавства передбачалося востаннє. Багато змінилося, але... не спосіб думання агенції. Нова виставка „Design USA“ буде післяна до дев'яти міст, в тому числі, можливо і до Одеси та Донецька. Заплановано 24 російськомовних гідів. Виглядає, що агенція знову хоче обмежитися символічним вживанням української мови. Вони виправдують це тим, що так їм де-

ше, що вони не мають певності майже до останньої хвилини, щодо можливості включення до програми тих чи інших міст, і що вони повинні обслуговувати весь Советський Союз. Парадоксально, що у 1989 році, коли в Українській ССР влада нарешті змусила погодитися з проектом закону про державність української мови, агенція виявилася оборонцем русифікації. Важливим є, щоб українська громада тут у ЗСА не допустила до таких помилок у американській зовнішній політиці. Я пропоную домагатися здійснення таких постулатів:

1) Усі гіді в українських містах повинні знати українську мову і користуватися нею. Російська, польська, германська. Діти та інші мови повинні вживатися залежно від обставин;

2) необхідно, щоб головний каталог та інші матеріали для відвідувачів були доступними в українській мові. Побажаємо, щоб матеріали на мовах республік були і на виставках, які проводяться в інших республіках;

3) всі американські офіційні особи, що відвідуватимуть виставку на Україні повинні користуватися українськими перекладачами;

4) агенція повинна контактуватися з установами й офіційними особами УССР, а не тільки через Москву;

5) агенція повинна прийняти засаду вживання у кожній з республік національної мови даної республіки, як основного засобу спілкування;

6) слід враховувати особливий статус України, як члена ООН і однієї з найбільших країн в Європі. Якщо агенція має вживати

білоруських та інших організацій для організування спільної акції;

5) українська преса повинна звернутися до тих, хто володіє українською мовою, щоб вони подавалися на перекладачів;

6) треба створити постійну групу для сприяння агенції у її діяльності на Україні. Її завданням буде допомагати в розшуках українськомовних перекладачів, допомагати в перекладах матеріалів, бути дорадником у таких справах, як видання українськомовної версії журналу агенції „Америка“. Український Науковий Інститут Гарвардського Університету (УНІГУ) міг би забезпечити підготовку українськомовних перекладачів та гідів, які будуть потрібні у контактах з УССР;

7) слід звернутися до офіційних і неофіційних організацій на Україні, щоб вони висловили своє ставлення до агенції, зокрема, Українське товариство рідної мови ім. Шевченка могло б висловити свою думку щодо мови, яку агенція вживатиме під час виставки на Україні;

8) доцільно просити „Голос Америки“ і „Радіо Свобода“, щоб вони інформували слухачів про цю справу і діяльність американських українців.

Особливо необхідною є заява від агенції на найвищому рівні і від Державного департаменту. Треба, щоб усім стало ясным, що дана справа важлива не лише для української громади у ЗСА. Вживання української мови в діяльності американських установ на Україні найкраще послужить спілкуванню людей з людьми і здійсненню засад американської зовнішньої політики.

Долаю список адрес: Mr. Bruce Gelb Director, USIA, Washington, D. C. 20547; The Honorable Jack Matlock, American Embassy, Moscow, APO New York 09862.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Василь Сидоренко

Концерт Б. Медичького

У неділю, 9-го квітня 1989 року в залі Українського Культурного Центру в Торонто, під патронатом Українського Музичного Фестивалю, Українського Музичного Інституту, і АДУК у серії концертів молодих українських музик, виступив талановитий піаніст Борис Медичький. Дотепер у серії цих концертів ще не було такого виняткового виконавця, як молодий Борис. Сімнадцятилітній музикант минулого року вже закінчив з дипломом Королівську консерваторію у Торонто, як піаніст-виконавець. Він брав довголітню участь на конкурсах Українського Музичного Фестивалю, де недавно здобув перше місце за виконання фортепіанного концерту Л. Ревуцького. Сьогодні продовжує дальшу студію і вивчає композицію.

У програмі виступу Борис Медичький виконав Й. С. Баха (1685-1750), „Концерт ре-мінор“, і Л. Бетговена (1770-1827), „Соната ля-мажор“ оп. 2, ч. 2. Левка Ревуцького (1889-1977), „Концерт“ оп. 18, і ч. 4; К. Дебюссі (1862-1918), „Затоплена Катедра“; Ф. Ліста (1811-1886), „Рансодія“ ч. 5; свій власний твір „Жіг“ оп. 6. Партію оркестру в творах Баха і Ревуцького виконав проф. Тетяна Ткаченко при другому фортепіані.

Борис Медичький особливо цікавиться і студією музики барокової доби. У виконанні концерту Баха піаніст проявив зовсім зріле розуміння барокового стилю і контрапунктичних музичних форм. У одноконтрапунктичних частинах незмінне темп, немов прогулюючий по-тяг, мчало через різноманітні красиві абстрактні структури твору. Технічне виконання було пристосоване, щоб на модерному фортепіані відтворити характер класичної, інструменту барокової доби. Чіткість „удару“ і динамічний баланс три дуже цьому допомогли.

Друга фортепіанова соната Бетговена нам менше відома. Щоб добре згадати будь-яку сонату цього композитора, треба її детально проаналізувати. Шойно тоді можна зрозуміти її музичну структуру. Борис Медичький, як виконавець, цього свідомий і тому відтворив її драматичний задум, так, що кожен слухач міг це відчувати. У своїх чотирьох частинах, соната охоплює різноманітні музичні тексти. Тут піаніст мав наго-

ду показати своє широке технічне знання. Було приємно у кожній частині чути велику певність у грі.

Концерт Ревуцького належить до передового музичного руху початку ХХ сторіччя і тому це твір для професійних і досконалих піаністів. Борис Медичький переборює усі труднощі із такою легкістю і мистецьким виразом, що виконана оркестрова партія на другому фортепіані прозвучала навіть трохи блідо. Тільки велика оркестра могла б збалансувати енергійну гру молодого піаніста. Таке успішне виконання модерного музичного твору заслуговує на велике признание.

Із усіх прелюдій Дебюссі, „Затоплена Катедра“ одна з найбільше відомих. Але з усіх прелюдій, у ній знаходиться одна із найскладніших теоретичних проблем до розв'язання виконавцем. У цьому творі метрично-ритмічні зміни не зовсім наочно позначені композитором. Шойно глибокі музикологічні студії дали відповідь музичну і мистецьку розв'язку. Варто було б, щоб у майбутньому, піаніст на це звернув увагу.

Як композитор, Борис Медичький має широку зацікавленість від раннього контрапункту до комп'ютерно-електронної музики нашої доби. „Жіг“ — це бароковий танець, в якому композитор демонструє різноманітні контрапункти структури. Як модель барокового жанру, твір успішний і технічно бездоганний. Шкода, що в другій половині композитор подав замальований контраст. Там варто було б дальше відійти від тонального центру. Твір тоді мав би виразнішу форму.

На закінчення концерту піаніст заграв шосту рансодію Ліста. Якщо до цього моменту дехто із слухачів вважав, що Борис Медичький — це тільки талановитий музикант, то після прослухання цього віртуозно-брильянтного твору всі вагання зникли. Найприємніше враження творила його рішучість і енергія в кожній пасажі. Усміхненого виконавця щедро обдарували квітами та оплесками. Як музикант, Борис Медичький вже дуже багато досягнув у діяльності виконавця, музиколога і композитора. Тому, ми усі маємо надію що його молодий талант ще досягне великої слави на ниві українського мистецтва і культури.

ВЖЕ ДВА МІСЯЦІ добігає, як біля берегів Аляски нафтоналивне судно Екзон Вальдес розлило 11 мільйонів галонів нафти й зачистило майже 730 миль побережжя. Стейтвот службовці твердять, що досі ні одна миля побережжя не є цілком чистою від нафти, тим часом кількість загинувших птахів і морських звірів з дня на день зростає. Екологічні втрати спричинені тим, розливом нафти обчислюють на 11,000 птахів і 30-ох порід, 700 тисокеанських видів і коло 20 орлів, однак стейтвот департамент збереження довкілля та біологи говорять, що точного підрахунку не можна зробити, бо багато птахів і морських звірів хвили змили в море, а багатьох докічили хижаків.

Зенон Городиський

У ДЕСЯТИЛІТТЯ ПОСТАННЯ КУППО

У половині серпня 1988 року минуло десять літ, коли тодішній голова ПУН покійний с.п.п. д-р Денис Квітковський звернувся окремим листом до всіх політичних середовищ з пропозицією відбутися спільну нараду „для основної аналізу ситуації в Україні та устаткування плану спільної допомоги визвольній акції українського народу на рідних землях“. У цьому ж листі-зверненні далі підкреслено було, „що саме відсутність узгодження поглядів в цій засадничій справі привожить сили спротиву в Україні та у великій мірі захисту довіря української спільноті до цього політичного світу“.

З уваги на те, що в той час заіснувала складна криза в нашому політичному житті через неуспішні консолідаційні заходи на форумі ДЦУНР, ініціатива ПУН була на часі. Пропонувана нарада всіх політичних середовищ мала залишити за її учасниками вирішення чи в майбутньому такі будуть продовжуватися і чи вони накреслять конкретні рамки та спільну платформу співпраці чи координації зусиль у спільних справах визвольної політики. На цього листа-звернення голови ПУН прийшли скоро відповіді від всіх політичних середовищ з підтримкою цієї ініціативи в принципі, але з одночасними пропозиціями, від прийняття яких узаалежнено участь і успіх такої наради. Наприклад, голова Проводу ОУНР в своєму листі до голови ПУН писав так:

„Якраз закінчилися наради Консультативної Комісії ОУНР і ДЦУНР, схваливши спільні принципи зовнішньої і внутрішньої політики. Ми були раді, якщо б Ваша Організація залучила свій підпис під цей документ, який був пересланий окремо. Ми також підготувалимо проєкт спільної заяви в обороні України, українських самостійницьких політичних організацій і угруповувань, який

вкортці перешлемо Вам до узгодження“. Ця відповідь свідчила про те, ОУНР не візьме участі в запланованій нараді. Також УНДС і групи УРДП під проводом М. Степаненка, підтримуючи в принципі ініціативу, не подали ясної відповіді відносно своєї участі чи не участі в нараді.

Автор цих рядків дістав уповноваження від ПУН перевести підготовку преліминарної зустрічі, що її відбудеться 18-го листопада 1978 року в Нью Йорку в домі ОДВУ за участю представників ОУНР, Матерії УРДП під проводом проф. Михайла Г. Воскобійника. Союзу Земель Соборної України-Селянської Спілки, Української Соціалістичної Партії, УНДО, Союзу Гетьманців, Державників, ОУНЗ і Ради Прихильників УНР. У характері гостей був присутній представник ДЦУНР д-р Шпитко і представник Союзу Визволення України. На цій першій зустрічі крім обговорення завдань конференції дискутовано також питання постійного існування такого спільного форуму. Представник ОУНР запропонував, щоб ця конференція під назвою Конференція Українських Політичних Партій і Організацій була постійним форумом зустрічей для обговорення важливих питань української визвольної політики та з метою узгодження їх у виступах перед зовнішнім світом і перед українською громадськістю. Приймаючи цю пропозицію учасники наради поклали окрему комісію в складі М. Воскобійника, З. Городиського і Р. Ільницького для підготовки скликання Першої Установчої Сесії Конференції Українських Політичних Партій і Організацій (КУППО). Перша Сесія КУППО відбулася 30-го березня 1979 року, на якій прийнято устрій, платформу і повідомлення про покликання до життя КУППО як постійного форуму опінії українських політичних середовищ, що стоять на платформі політичного плюралізму. Установча Сесія КУППО прийняла такі засади і напрямні, що лягли в основу устрою і платформи: що основним завданням всіх самостійницьких політичних середовищ на чужині є бути допомоговою силою українському народові на рідних землях в його боротьбі за духову самобутність і національно-державну незалежність, що тільки об'єднання і скоординування для всіх громадських і політичних сил поза межами України може розраховувати на успіх в допомозі

українському народові на рідних землях, що КУППО не будучи політичним центром, а тільки форумом опінії українських політичних середовищ в ескізі, і тільки в такому характері виступаючи перед чужинським світом і українською громадськістю, киче всі українські політичні сили до об'єднання в одному спільному політичному центрі, як це було досягнуто в 1948 році шляхом реорганізації ДЦУНР і створення Української Національної Ради, що КУППО буде давати прямо і через політичні середовища об'єднані на спільній платформі КУППО повну моральну і матеріальну підтримку Світовому Конгресі Вільних Українців як найвищій громадській репрезентації всього українства в діаспорі, і що КУППО беручи важність сучасних процесів в Україні буде давати активну підтримку Закордонному Представництву Київського Українського Комітету для виконання Гельсинських Домовленостей (тепер ЗП УГС), як однієї з форм вияву спротиву в Україні в боротьбі за самобутність українського народу.

Уточнюючи 10 років тому позиції КУППО по відношенню до процесів в Україні, учасники Установчої Сесії КУППО 30-го березня 1979 року виразно підкреслили, що:

„Політичні позиції та засоби боротьби сил опору в Україні є різні і вони достосовані до сучасних умов на рідних землях, вони відмінні від ідеологічно-програмових позицій і тактики боротьби українських політичних сил в ескізі. Про те, хоч сили опору в Україні і ескізі політичні сили не мають зі собою організаційної пов'язаності, то їх лучить одне і те саме бажання і та сама мета, а саме привернення українському народові національно-державну незалежність“.

За пройдений час свого десятиліття КУППО діяла в основному в трьох напрямках: внутрішньо-громадському, внутрішньо-політичному і крайово-зовнішньому відтинках.

Продовження буде

Відзначення третьої річниці чорнобильської трагедії у Денвері

Третю річницю жахливої трагедії Чорнобиля Денверський 38-й Відділ СУА вирішив відзначити зустріччю з особою, яка мала нагоду бачитися і говорити з жертвами-переселенцями з Чорнобиля, а саме Божею Ольшанівською, головою організації „Американці в обороні людських прав в Україні“.

Ініціатором і у великій організатором цієї зустрічі була Одарка Фіглюс, референтка зовнішніх зв'язків 38-го Відділу СУА, яка, в міру можливості, старається прохати українську проблему крізь дуже маленькі щілини, міцно закритих перед нами дверей американського уряду, і це нерідко їй вдається. Найкращим доказом цього є відвідини дому родини Фіглюсів губернатором штату Колорадо Роем Ромером, посадином міста Фредеріком Пеніа, стейтських сенаторів — Деніса Телегера, Боба Шейфера, інших визначних осіб.

Ці відвідини використує Одарка Фіглюс і її рідні для інформування цих високопоставлених осіб про Україну, її історію, визвольну боротьбу. Дім родини Фіглюсів — це музей українського народного мистецтва й при нагоді відвідин гості неукраїнці пізнають нашу культуру, мистецтво і т. п.

Б. Ольшанівська приїхала до Денверу 22-го квітня на готовий плян дії, про який постаралася Одарка Фіглюс, і який був приготований не виключно для української громади.

В неділю, 23-го квітня, Б. Ольшанівська була дискусійною на передаванні на всю Америку радіо-програми „Небувала розмова з Томом Джеймсом“, а темою розмови були теперішні відносини в Союзі, зокрема в Україні.

В неділю того ж таки дня наша громада відвідувала дорогу гостю полюбленню „Полуденок“ відкрила О. Фіглюс, повідомивши присутніх про намічену програму відвідин Б. Ольшанівської, а відтак попросила голову Денверського Відділу СУА Надію Винничку представити гостю. Спільною молитвою розпочато обід. Потім присутні мали нагоду побачити й почути інтерв'ю з боряться за права українського народу В. Чорноволом, І. Шевченком та іншими. Жаль лише, що розмова проведена була не професійними силами, а двома людьми дуже заважала в розумінні змісту. Все ж таки ми мали змогу почути наших безстрашних мучеників, що „караються, але

Відзначення третьої річниці чорнобильської трагедії у Чізман-парку. Третя зліва — Б. Ольшанівська.

не каються“. За це ми вдячні Б. Ольшанівській.

Наша гостя переказала нам найцікавіші моменти з її походу з Одеси до Києва, про зустрічі й розмови з різними людьми, про перепони й перешкоди, які ставили їй на дорозі „власть імущі“, про свої особисті зустрічі.

В місцевості, де живуть чорнобильські поселенці, вона говорила зі старшими людьми, вигляд яких був нездоровий і вони відкрито висловлювалися про поганій стан їхнього здоров'я, молоді ж — навпаки говорили так, як їм наказувала „агада“, хоч їх вигляд зовсім не казував на здорових людей.

Б. Ольшанівська привезла з України олійні картини кисти маляра Івана Кулика, з українськими краєвидами, які були виставлені для продажу, а прихід з яких призначений на поміч нашим правозахисникам, у їхній праці. Крім цього привезла вона зі собою пам'ятки від різних земляків з якими зустрічалася під час довгої мандрівки по Україні.

На закінчення зустрічі Н. Винничка звернулася до присутніх з проханням зложити пожертву на поміч у праці, яку очолює наша гостя, що люди й зробили. Вийшла гарна сума — 1000 дол., які передано Б. Ольшанівській. 24-го квітня Б. Ольшанівська виступала перед студентами Колорадського університету в Болдері й говорила на тему відносин в СССР, а зокрема в Україні. Цю зустріч організував д-р Євген Петрівський, проф. цього університету.

По полудні Б. Ольшанівська була гостею на радіо-

Посадник Денверу Ф. Пенія (в центрі) з дружиною у домі родини Фіглюсів.

програми KBX, на якій говорила про наслідки чорнобильської трагедії на території України й Білорусії, які від неї найбільше потерпіли. 25-го квітня наша громада знову зустрілася з Б. Ольшанівською в Чізманпарку, де перед трьома роками жіноцтво СУА посадило пропам'ятні дерева і поставило гранітну лавку, присвячену жертвам Чорнобиля. Поминки відкрила О. Фіглюс, привітавши присутніх і спеціальних гостей — стейтського сенатора Деніса Телегера і Бабу Шейфера, а Н. Винничку подякувала присутнім за велику участь у поминках і привітала представників деяких етнічних груп Денверу. Відтак попросила о. В. Ситниченка, настоятеля української православної церкви в Денвері проказати молитву за душі жертв чорнобильської катастрофи. Наші денверські бандуристки Оксана Мошинська й Беті Желем відіграли мелодію пісні „Взяв

би я бандуру“. Слово взяла Б. Ольшанівська, яка з обуренням говорила про нелюдське ставлення „влади“ після атомного вибуху в Чорнобилі. Люди не були про це повідомлені, а навпаки, мусіли відчувати першою наслідок „параду“ на вулицях Києва, вдихати насичене радіоактивністю повітря і пилюку, пити затроєну воду, їсти так жарче. Як би не пізніші західні країни, які перші відкрили піднесену радіацію на своїх територіях, уряд СССР може б і не признався до свого ще одного в безконечному ряді злочинів. Люди хворіють, передчасно вмирають, а що буде з грядущими поколіннями — страшно передбачити.

На закінчення програми, Н. Винничка попросила засвідити свідки в пам'яті жертв Чорнобиля. Першу свічку засвідив сенатор Д. Телегер, від нього запалили свічки діти й старші. Це був дуже зворушливий момент, який громада завершила відспіванням молитви „Боже великий, Творче всесильний“. Відтак всі громадяни перейшли до поблизу будинку, в якому живе д-р Оксана Гасвська-Рос і в приміщенні товариській атмосфери грілися чаєм, соломкою, яке приготувало наше жіноцтво, і розмовою. При цій нагоді О. Фіглюс подарувала сенаторові Д. Телегеру люксово виконану, з багатими ілюстраціями книгу „Україна й українці“ — видану в Австралії, як вияв вдячності нашої громади за його прихильне ставлення до нас. В часі товариської зустрічі виявилось, що незаступна незначайно обов'язкова господарська референтка 38-го Відділу Марія Нижник відзначає день свого народження і за закликом голови Відділу Н. Виннички всі присутні заспівали її „Многая літа“.

Відійшла у вічність

с. Амврозія Калиняк, ЧСВВ

Сестра Амврозія Калиняк, ЧСВВ (Антонія Марія Калиняк), померла 8-го травня ц.р. на 85-му році життя, а 67-му монашого життя. Колишня членка капітальної парафії Непорочного Зачаття у Філадельфії, вступила до Чину СС Василіанок в 1921 році.

Понад 50 років Сестра Амврозія посвятила своє життя вчительській праці спочатку в українських великих школах, де навчала української мови і релігії. Коли СС. Василіанки розпочали цілоденну школу при сиротинці в Філадельфії в 1925. с. Амврозія була в ній першою директоркою і вчителькою. Була вчителькою і директоркою в українських цілоденних парафіяльних школах, розпочати під опікою пок. Митрополита К. Богачевського. Будучи талановитим музикантом, давала лекції на фортеп'яні студентам та навчала ручних робіт при школах, де вчителювала, і при сиротинці та була директоркою багатьох різноманітних релігійних і патріотичних концертних програм при цих школах.

Повернувши до матірнього дому в 1978 році, продовжувала ручні робітки в користь Василіанської спільноти. Була посвяченою монахинєю, відданою своїм обов'язкам як игумені при материнському домі у Факсе Чейс. Пата настоятелькою, директоркою і вчителькою при парафіях, де працювала. Василіанська спільнота, колишні учні, знайомі та до-

бродії заховать незабутню пам'ять про неї.

Тіло покійної похоронено на монастирському цвинтарі в Факсе Чейс.

Гостям і знайомим подано смачну перекуску в монастирській їдальні Сестер по похороні.

С. Єроніма Роман, ЧСВВ

В Сороковий день відходу у вічність
Незабутнього
МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

ЛЕВА ПРИШЛЯКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

30-го травня 1989 р. о 9-й год. рано в церкві
св. Юра в Нью Йорку;
в Римі і в Люрді.

Простяте про молитви за спокій душі його:
дружина — МАРІЯ
син — ІГОР ЮРІЙ
дочка — МАРІЯ ОЛЬГА

ПОДЯКА

17-го січня 1989 року помер у Філадельфії, Па.
напередодні 89-ї річниці свого народження
наш БАТЬКО, ДІДУСЬ І ПРАДІДУСЬ

бл. п. д-р мед.

Теодозій Сенковський

колишній Український ішовий Стрілець,
учасник Визвольних Змагань

Щею дорогою складаємо ширшу подяку всім, хто допомагав Покійному в останні місяці його життя, всім, хто взяв участь у похоронних відправах, всім, хто в пам'яті Покійного склав дати на громадській цілі. Зокрема дякуємо д-рові Ярославові Якимовичеві — лікареві, родичеві і справжньому приятелю Покійного — за довголітню лікарську опіку, що часто виходила поза межі звичайного професійного обов'язку, д-рові Доберчаковій за опіку в останні тижні в лікарні, Галі Чайковській, що була Покійному господинею і піклувальницею, Віра Лашек — за приятельську допомогу, факсові поради і моральну підтримку, о. митрополита Білинського та похоронному підприємству Насевичів за похоронні відправи, а панам Я. Климовському, д-рові О. Слюсареві та проф. д-рові М. Лабуньці за прощальні слова на Панахиді та на поминках.

В пам'яті Покійного склали:
На ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ: д-р Павло та Ірена Джуклі — \$100; Марія Пасічник — \$50; Володимир і Дарія Якимовичі — \$25; Дана Вонторська — \$25; Іван і Анна Борис — \$15; Пліда і Микола Бульби — \$10.

На ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЕКТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИСТИАНСТВА В УКРАЇНІ: Оспі і Надія Німичовичі — \$20.

На УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР у ФІЛАДЕЛФІЇ: Зіновій і Оксана Якимовичі — \$50; д-р Ярослав і Марта Якимовичі — \$50; Марія і Люба Онуферко — \$25; Микола і Христина Турченко — \$25; Володимир і Дарія Якимовичі — \$25; Катерина і Віра Паки — \$20; Юлія і Олена Головачки — \$20; Микола і Марія Касіани — \$10.

На ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ „НАШЕ ЖИТТЯ“: Зенон і Лариса Шпони — \$40.

На ТОВАРИСТВО „СВЯТА СОФІЯ“: д-р Мирослав і Марія Лабуньки — \$25.

На ЦЕРКВУ ЦАРЯ-ХРИСТА: Марта Тарнавська — \$100.

На ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖБИ В УКРАЇНСЬКИХ ЦЕРКВАХ: Зенон і Христина Доліницькі, Наталія Єрега, Ярослав Завир-Пободич, Микола і Марія Касіани, Олена Кульчицька, Родина Махуля, Джан і Степана Пашинські, д-р Володимир Пушкар, д-р Андрій і Марія Сенковські, Ірена Стерчо, Марта Турчин, Зенон і д-р Татяна Циски, Володимир і Олена Шпиркевичі, Галина Чайковська.

Бажаємо відмити також ДОДАТКОВІ ДАТКИ в пам'яті померлої 22-го жовтня 1988 року нашої Мамі, Бабулі і Прабабулі ІРЕНИ СЕНКОВСЬКОЇ.

На УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР у ФІЛАДЕЛФІЇ: Олександр і Євгенія Ліпінські — \$100.

На РАДІОПРОГРАМУ „ГОЛОС МИРЯН“: д-р Мирослав і Марія Лабуньки — \$25; Олена Кульчицька — \$25.

На ЦЕРКВУ ЦАРЯ ХРИСТА: д-р Теодозій Сенковський — \$100.

На ЗАУПОКІЙНІ БОГОСЛУЖБИ: Ярослава Збир-Пободич — \$10.

Щоб утримати пам'ять про наших Покійних, родини Тарнавських (д-р Остап і Марта Тарнавські, Марко та Ія Лабунька Тарнавські та д-р Максим і Уляна Пасічник Тарнавські) складають \$5,000 ДОЛЯРИВ НА ФОНД НАГОРОДИ ІМЕНІ ТЕОДОЗІЯ ТА ІРЕНИ СЕНКОВСЬКИХ при Гарвардському університеті. Процент із цього фонду будуть кожного року виплачуватися студентам Літньої Школи Гарвардського університету як нагорода за успіхи в українознавчих дисциплінах.

МАРТА ТАРНАВСЬКА, дочка

ВСІ УКРАЇНСЬКІ
ДІТИ ДО
УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

За бл. п. Любу Татомір

були відправлені дві ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
і в її пам'яті

на журнал пластового юнацтва „Юнак“ \$30.00
на УОКЦентр у Філадельфії \$50.00

зложили: д-р РОМАН з дружиною ЛЮБОЮ ЛУКАСЕВИЧ,
синами АНДРІЙКОМ і АДРІЯНОМ і ЗЕНОВІЯ ПІРІГ

**Улас Самчук
СЛІДАМИ
ПІОНЕРІВ**

Епос Української Америки

IN THE FOOTSTEPS OF

THE PIONEERS

Saga of Ukrainian America

Книжка у твердій зелено-темній

полотняній обгортузі з мистецьким написом в оформленні

Богдана Титли

у видавництві УНСОЮЗУ

„Свобода“

268 сторінок, ціна 15 доларів

з пересилкою.

Замовляти можна в книгарському відділі при „Свободі“,

пересилаючи рівночасно чек

або грошовий переказ.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Любов Колєнська

ДЗЕРКАЛА

НОВЕЛІ

Ціна \$13.00 з пересилкою

Можливою стеити Нью Джерсі: зобов'язуючи 6% стейтенов податку

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому.

ДЕНТИСТ ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER

630 5th Ave., Room 1803

New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі

105-37 64th Avenue

Forest Hills, N.Y. 11375

(718) 459-0111

**САМОПОМІЧ — Федеральна
Кредитова Кооператива
SELF-RELIANCE (J.C.)
Federal Credit Union**

Main Office — 558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07306

Tel.: (201) 795-4061

Branch Office — 981½ South Broad St., P.O. Box 668

Trenton, N.J. 08604. Tel.: (609) 695-1043

**ПОВІДОМЛЯЄМО НАШИХ ЧЛЕНІВ ПРО
ЗБІЛЬШЕННЯ ГОДИН УРЯДУВАННЯ**

Головне Бюро в Джерзі Сіті

понеділок до п'ятниці:

10:00 до 1:00 по пол.; 6:00 до 8:00 вечора;

субота — 10:00 до 1:00 по пол.

Філія в Трентоні

понеділок і п'ятниця — 7:00 до 9:00 вечора;

субота — 10:00 до 12:00 полудня

КОРИСТАЙТЕ З НАШИХ ФІНАНСОВИХ УСЛУГ

Ощадності і чеків (share drafts), банкові сертифікати (CD) і пенсійні фонди (IRA).

Моргеджі, нові авта та персональні і студентські позички.

Наші ціни низькі — дивіденди високі.

МАЙНО НАШОЇ КРЕДИТІВКИ ПЕРЕЙШЛО

30 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРИВ

Субота, 3-го червня 1989 року

Початок о год. 6-й веч.

Зал українського Культурного Центру

700 Cedar Rd., Philadelphia, Pa.

Ближчі інформації можна одержати телефонуючи на

(215) 641-0519 або (215) 474-7396

Товариство Опіки над Українською Молоддю „Рідна Школа“ у Філадельфії, Па.

— влаштує —

БЕНКЕТ І БАЛЬ АБІТУРІЄНТІВ

на який запрошує молодь і громадянство міста Філадельфії і околиці.

**ПАНАХИДА І ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
св. п. д-ра мед.**

СТЕПАНА БАНАХА

вудбулося в суботу, 6-го травня 1989 року
на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.
Складаю ширшу подяку о. Павлові Пабінському та дякові М. Захаркові за відправу Панахиди та за посвячення пам'ятника.
Спеціальна подяка інж. арх. Романові Яцушкови за мистецький проект пам'ятника.
Моя щира подяка всім присутнім, що взяли участь у Панахиді і посвяченні пам'ятника.
Дружина — МЕЛАНІЯ

В програмі Коктейль, програмова частина з роздачею дипломів і нагород, вечеря й ЗАБАВА під звуки оркестри „RAGING HUTSULS“ з Торонто до години 2-ої ранку.

Головним промовцем під час бенкету буде

пані ОКСАНА ДРАГАН-КРАВЦІВ

— перший заступник Голови радіовиспільної

„Голос Америки“.

Вияснення у справі...

(Закінчення зі стор. 1)

Церкви, навіть до кардиналів. Вийняток для цієї провізії становлять Святіший Отець і Патріархи Східних Церков. Оскільки становище Верховного Архiepіскопа Української Католицької Церкви є рівнозначне Патріархату, — він рівно виключений з цієї провізії.

7. Під сучасну пору прийнято в постулюванні Святого Престолу признавати підставленому єпископів титул своєї колишньої дієцезії. Тобто колишній єпископ... Відставлений єпископ має рівнож право осідку у власній дієцезії і має бути забезпечений влаштуванням, яке відповідає становищу, яке він посідає, як і відповідними засобами життя.

8. Резиґнація Високопреосвященнішого Ізидора Борещького, єпископа Торонто від 1948 року була широко дискутована у пресі. У листі, датованому 3-го квітня 1989 року, Єпископ Ізидор, який недавно закінчив 78 років життя, представив звичайного листа резиґнації Святішому Отцеві. На прохання Папи Івана Павла II прийнята процедура представлення листів була відкладена на пізніше, так що Єпископ Борещький міг активно включитися у святкування українського християнства і мати можливість відсвяткувати свій золотий ювілей, як і 40-ліття єпископської хіротонії, обидві річчї, які припали у 1988 році.

9. Резиґнація Єпископа Борещького не має будь-якого причинного пов'язання з іншими справами чи подіями, які мали місце в

минулому році, про які писала преса. Інші українські католицькі єпископи, закінчуючи 75 років життя, представляли свої резиґнації. Така сама чемність Папи, виказана Єпископові Борещькому була також виказана їм, з нагоди святкування Тисячоліття українського християнства.

10. Синод Українських Католицьких Єпископів, угоді з законом в силі під сучасну пору для Східних Католицьких Церков, може прямо вибирати або призначувати нових єпископів усередині традиційної території нашої Церкви в Україні, на будь-які місця, звільнені від єпископів через їхні резиґнації. Такі призначення для нашої Церкви в діаспорі, одначе, є зарезервовані Святішому Отцеві. Від 1980 року Папа Іван Павло II визначував тільки українських католицьких єпископів з листи кандидатів представлених йому Синодом українських владик.

11. Президія Синоду Українських Єпископів, під керівництвом Його Блаженства, Мирослава Івана, на своїй останній зустрічі 13-го квітня 1989 року формально подала прохання Святішому Отцеві дати своє благословення на скликання наступного Синоду Українських Єпископів в місяці жовтні 1989 року в Римі. Важливою справою на порядку денному було обирає кандидатів в єпископський сан, як і представлення їхніх імен до якоїсь небудучи імені, що вже є на руках Найвищого Архiepірея.

БІЛЯ ЄРЕВАНСЬКОГО сховища старовинних рукописів Матенадаран відбулася демонстрація протесту, в якій взяли участь понад 40,000 осіб. Демонстранти вимагали негайного звільнення заарештованих членів Карабахського комітету та інших правозахисників. Ті, що виступали на мітингу, вимагали негайного скликання Верховної Ради республіки і прийняття рішення про долю Нагірного Карабаху ще до 25-го травня, коли у Москві відкривається перше засідання З'їзду народних депутатів.

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

"ВИ ЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА. НЕВИННА ОСОБА."

"Я НЕ Є 'ІВАН ГРОЗНИЙ' І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВІДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄ ШО Я НЕВИННИЙ."

"МЕНІ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНІ СВИДКОМ."

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK
DEFENSE FUND
P. O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

Д-р Г. Грабович...

(Закінчення зі стор. 1)

річчя, тобто творчість, Т. Шевченка і доба українського романтизму, і XX сторіччя, де увагу вченого привертало головне поезія. Праці проф. Грабовича публікувалися у численних наукових публікаціях та видавництвах, в тому і в журналі УНІГУ „Гарвардські Студії Українознавства“.

Праці проф. Грабовича друкувалися не лише на Заході, але й у Польщі, наприклад у престижному журналі „Rzeczpospolita Literacka“, в СССР та в Україні, наприклад, у журналах „Радянське Літературознавство“ та „Всесвіт“. Проф. Грабович тепер працює над книжкою, в якій порівнює сприйняття Шевченка українським суспільством і Міцкевича польським, а також над збіркою нарисів про самозображення Шевченка в його творчості.

Як голова слов'янського відділу у Гарварді проф. Грабович започаткував програму наукового співробітництва і симпозиумів з Академією Наук УРСР. Це він здійснив, отримавши підтримку від Ради в справах наукових вимірів і Американської ради наукових товариств. Перший такий симпозиум, присвячений українській літературі, відбувся у Гарвардському університеті у січні 1987 року і включав участь американських науковців та делегатів київських вчених. Проф. Грабович очолював групу американських українців на другому симпозиумі у Києві та Львові у червні 1988 року, а тепер займається підготовкою третього такого симпозиуму, запланованого у Гарварді на осінь цього року. Проф. Грабович також бере участь у міжнародному русі славістів. Він є членом виконавчої ради Американського комітету вивчення і ширення слов'янських культур, а у грудні минулого року був обраний головою Американського комітету славістів.

Висловлюючись з нагоди обрання його директором, проф. Грабович відзначив, що на найближчий час він передбачає два головні напрями діяльності інституту. З одного боку, це продовження і скріплення програм довготривалих програм, що їх провадить інститут. Серед них авторитетний у міжнародних наукових ко-

лах журнал „Гарвардські Студії Українознавства“, різноманітна з змістом серія монографій УНІГУ, здійснення Гарвардського Проекту Тисячоліття, особливо публікування оригінальних текстів і перекладів у „Гарвардській Бібліотеці Давнього Українського Письменства“. З другого боку, потрібні і нові ініціативи. Великий науковий капітал, нагороджений гарвардською українстикою, тепер може бути використаний для дальшої активізації українознавчих дисциплін як у ЗСА, так і на міжнародному форумі. Якщо на початкових етапах праці Українського Гарварду слушно зосереджено увагу дослідників на давніших часах, на архівну працю та документацію, що забезпечило глибоке закорінення українознавчих студій в Америці, то тепер можна зосередити фокус праці частіше і на XIX і XX століття, на які припадає час формування модерної української нації. Тут дуже багато залишається зробити і, в той же час, у цій ділянці є широкі можливості, щоб включити до співпраці американських славістів, істориків Східної Європи та інших фахівців, щоб в чужих наукових середовищах збільшити зацікавлення і знання про сучасну Україну.

Тому важливо складовою частиною роботи Інституту буде дальший розвиток співпраці з усіма науковими інституціями світу, в тому і доступ до людських і матеріальних ресурсів України. Враховуючи стагнацію і придушення української науки у СССР в минулому та теперішній клімат реформ, на Інститут припадає завдання допомогти підсилити рівень українознавчої науки в Україні. В тій цілі вважно ц.р. передбачається офіційне проголошення Міжнародної асоціації українців, у якій братиме участь УНІГУ. Це один з важливих кроків, що забезпечить постійний розвиток життєздатності українознавчих досліджень. Тим самим відкриваються нові перспективи і постають нові завдання не лише перед науковим світом, але й перед ширшою українською громадою на рідних землях і в діаспорі.

„Ослав'яни" у Баффало

В середу, 19-го квітня, ми мали нагоду бачити український ансамбль „Ослав'яни" з етнічно-української території Польщі. Дуже добре, що вони старанно передали народне мистецтво цілої України. Наче лентою пересувалися на сцені образи з усіх частин нашої батьківщини. Ми побували в той день серед бойків, лемків, у Закарпатті, Пряшівщині, Гуцульщині, Галичині, Поділлі, Волині, побачили українські народні танки різних регіонів, почули народні пісні.

Сцена була відкрита цілий час і їхні виступи зацікавили один за другим, без перерви (крім однієї, що розділяла дві частини). Зміни в костюмах, як до речі, вказували на їх фінансову неспроможність, були мінімальні — а бсказала, тільки для підкреслення найважливішого: зміни спідниць на джери, віночки на хусточки, постели на чобітки, і це тільки тоді, як дозволяла те час.

Як підкреслив конферансьє, це була сама сільська молодь. Дівчата молоденькі, свіжі, як квіти на весні — хлопці також, як вибрани. Вони показали нам чисте народне мистецтво в мистецькому укладі, але без жодних дешевих ефектів. Притаманна українському селу скромність просто вра-

жала, а при тому рухливість і надзвичайна прецизія. Хореограф Євген Могила, душа цілого ансамблю талановито малював образи. Великою несподіванкою був скрипаль Едуард Данчишин, віртуоз. Його скрипка передала пісню жайворонка і запису молдавських циган, при акомпанюванні акордеоном і контрабасу, просто неймовірно захоплююче.

Те саме було з другою точкою Данчишина „Ой закувала та сива зозуля" (перекладання зозуль — скрипка за акордеоном), а на їх тіл дует двох сільських дівчат наче переніс нас у рідне село. Оркестра давала тло, підкреслюючи характер дійсного фольклору, зв'язуючи все в одну цілість.

Виступ „Ослав'ян" був дуже успішною імпресією, і лишається нам тільки побажати їм успіхів і надалі. А українському Суспільно-Культурному Товариству і його голові Євгену Коханові належить від нас подяка за підтримку українського мистецького життя в Польщі, з якого ми вже бачили три ансамблі: „Журавлі", „Лемковина" і „Ослав'яни" і всі вони на високому мистецькому рівні, хоч кожний іншого характеру.

Ірена Лаврівська

МИСТЕЦЬКИЙ АЛЬБОМ „ТВОРЧІСТЬ ІРИНИ БАНАХ-ТВЕРДОХЛІБ"

ЛЮКСУСОВЕ ВИДАННЯ, 75 КОЛЬОРОВИХ КАРТИН І 10 ЧОРНО-БІЛИХ.

Краса наших церков і символічні картини з мартирології України побуджують національні почуття у нашої молоді. Закупіть собі цю книжку собі і для дітей.

Ціна книжки 40.00 дол. Замовляти: SVOBODA BOOK STORE 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 або в автора: I. TWERDOCHLIV 17 Mt. Marcy Dr., Rochester, N.Y. 14622

Семеро учнів...

(Закінчення зі стор. 1)

Абітурієнти Школи Українознавства ОУА „Самопоміч" в Нью Йорку (зліва): Ксенія Плещека, Тана Драган, Магда Гойдши, Галя Кузичин, Ярина Ференцевич, Ліза Сонна, Петро Содоля.

ту в одному з етапів їхнього ще так примамливого, невідомого майбутнього. Однак, як зарозуміло і прикро, що з такої великої громади їх тільки семеро.

Коло 3-ої години по полудні здавку всіх предметів закінчено, а тоді зійшлися всі до одної кімнати, щоб у присутності членів іспитової комісії, батьків і гостей чекати проголошення вислідів. Голова іспитової комісії д-р О. Лужицький проголосив виследи іспитів, побажав абітурієнтам всього добра в майбутньому і закликав їх продовжувати вже набуте знання українознавства. З сьогоднішніми успіхами абітурієнтів привітала в імені учителів директор школи О.Кекіш, бажаючи їм надалі зростати в своїй українській національній свідомості на користь своєї громади. Читаючи скажете — це одна матура в школі українознавства! Це правда, але в той сам час ми застанемося на скільки таких матур можна розраховувати в майбутньому? А варто було б усім провідникам і ширшій громадській думці запитатися, чи ж саме ці абітурієнти

Підготовляються до іспиту Тана Драган і Петро Содоля.

шкіль українознавства, це ж майбутня зміна, але їх з року на рік меншає.

Абітурієнти, мабуть, були найбільше раді тим, що вже все поза ними, все ж таки не забули ні абітурієнти, ані їхні батьки подякувати учителям за їхні труди впродовж років. Підходили одинцем й дякували за все, а зокрема і в першу чергу за

„терпеливість і виrozumіння" та все інше поміж тим.

Вручення матуральних дипломів відбулося на спільному вечорі випускників шкіль українознавства метрополії Нью Йорку та околиці в суботу, 10-го червня ц.р. в Домі Української Культури при українській православної церкви-пам'ятнику св. Андрія Первозваного в Бавнд Бруку.

Віра...

(Закінчення зі стор. 2)

Отже релігійно-церковна проблематика не така проста, якби на перший погляд здавалося. Це цілий світ складних елементів природного й надприродного характеру. Одним із атрибутів українства є саме віра, релігійність та приналежність до однієї з українських Церков. В нас національній й релігійній елементи так тісно зі собою пов'язані, так нерозривно сплетені, що не можна уявити собі повновартного українця, який був би невірний і не приналежав до національної характером Церкви, як видимої Божої установи на землі. Так визначив ідеал української людини і Світовий Конгрес Вільних Українців в оформленні нашим мислителем, д-ром Миколою Шевченком.

Це бачимо на прикладі деяких наших раніших емігрантів, які втратили всякий зв'язок із українством, забули рідну мову, звичаї, традиції, знання про Україну, однак далі приналежали до своєї Церкви, яка для них є єдиною ланкою, яка тримає їх при рідній стихії. Теж різні наші національно неосвідомлені парості — русини, руснаки, мадяри, „польські лемки", „лемківські лемки" при належать до рідної Церкви, яка підсвідомо тримає їх при матеріку і з ходом часу стане помістом, що приведе їх до повного національного освідомлення. Бо в бездержавному статусі українського народу Церква, це сурогат державності, це вісь, довкола якої обертається українство. І в тому лежить причина панічного страху російсько-совєтського режиму перед нашою Церквою. Тепер, коли заіснували більш сприятливі умови варто подумати теж про відродження й відновлення свободи совісті в душі християнської моралі, віри й релігійності.

Віра, релігія, церковна приналежність, це питання сумління людини, це справа делікатна, інтимна та дуже особиста, її не вільно нікому накладали, але треба до

природні багатства, нас розпинають за любов до батьківщини й народу, ми частинно під тиском ворога, частинно добровільно втрачаємо невід'ємний складник нашого національного „я" — віру й релігію. Як втратили цей безцінний скарб, що відрізняє людину від тваринного світу й від мертвоти природи, то залишиться в нас тільки тілне тіло, фізична, бездушна частина людської істоти, перестанемо бути за словами І. Франка „шілим чоловіком".

Приходиться шкодувати, що слова Блаженнішого Мстислава пройшли мимо. Справа набуває першорядної вагомості, а її занедбаність може призвести до катастрофічних наслідків, як це сталося з втраченою рідною мовою. В шоденних турботах ми не зауважили її поступового нидіння. Ми починаємо бити в дзвін дещо запізно. Незабаром така доля може стрінути нашу найціннішу духовну цінність, бо втративши віру, релігійність і Церкву, залишимося фізичним організмом без душі й серця, станемо череп'яною посухою, в якій немає живої творчої, цілющої води, яка загасила б спрагу мандрівника в пустелі, чи, як висловився поет, будемо „церквою, в якій немає Бога".

УВАГА! УВАГА!

Подяємо до відома, що книжку РОБЕРТА КОНКЕСТА „THE HARVEST OF SORROW"

маємо тільки на складі у м'якій оправі в ціні \$9.95 дол. за примірник. Ця сама книжка в твердій оправі, що була в ціні \$19.95 дол., випродана.

Книгарня „Свободи"

ACT IN TV COMMERCIALS "REAL PEOPLE NEEDED"

MAKE BIG MONEY NO EXPERIENCE — ALL AGES. CHILDREN, TEENS, YOUNG ADULTS, FAMILIES, ANIMALS, ETC.

HIGH PAY TV ADVERTISING CALL FOR CASTING INFORMATION

CHARM STUDIOS (313) 542-8400 EXT. 6426

FRANK COMPANY
FURNITURE STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
ПО ГУРТОВИХ ЦІНАХ: ніжні ДИЦ, різного роду матеріали для вишивання, килими, килимки з українськими зображеннями, і т. п. в Арці.

РОЗШУКИ

ВАЛЕРІЙ КРАМАРЕНКО
25 літ, уроджений на Полтавщині, пошукує

МАЗУРА ДИМИТРИЯ ДАНИЛОВИЧА
з Полтавщини. Проситься зго-пошуватися до УНСОую.

Ukrainian National Association
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

SERVICE

UKRAINIAN TYPEWRITERS
also other languages complete line of office machines & equipment.

JACOB SACHS
251 W. 98th St.
New York, N.Y. 10025
Tel. (212) 222-6683
7 days a week

BUSINESS SERVICE

DIGITAL STANDARDS CONVERSION
Digital Transfer from PAL/SECAM (European) Video Standards To NTSC (American) Video Standard.

2 Hour Transfer — \$35.00
(718) 849-1907

PIZNE

CHURCH BROCADES & TRIMS
Vestments or by the yard. For samples write or call. Sorry we only speak English.

AMERICAN CHURCH SUPPLY
945 S. Batavia Avenue
Geneva, IL 60134
(312) 232-8384

НА ПРОДАЖ

ВСІ БІДЖОЛІЯНІ ПРОДУКТИ — перга, пропосні, молочні, жовтень по ЗНИЖЕНІЙ ЦІНІ. Були \$30.00 тепер до кінця травня лише \$25.00. Хоч, щоб мій покупок був здоровий і веселий цього літа і на дошве. Пишіть: M. SURMACH 169 W. Saddle River Rd. Saddle River, N.J. 07458

Ярослав Хоростік І Роман Костік СПОРТОВЕ ТОВАРИСТВО „УКРАЇНА" — ТОРОНТО
(у 35-річчя)
Накладом Спортивного Товариства „Україна", Торонто, Канада, 1983, з друкарні В-ва „Київ", стор. 427, ціна \$20.00.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Нью Джерсі об'єзду 6% продажного податку.

МАРІЯ ПІВЦЬКА НА ГРАНИ ДВОХ ЕПОХ

Стор. 355, ціна \$10.00
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Мешканців стейту Нью Джерсі об'єзду 6% продажного податку.

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в БРОУК, БРОУКЛІН, НЬЮ ЙОРК І ОКОЛИЦЯХ
ЛІУІС НАЙГРО — директор Родина ДИМИТРИЙ

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

UKRAINIAN NATIONAL FUNERAL SERVICE

Управа Українського Національного Цвинтаря-Пам'ятника та мавзолею полеглому всім справам пов'язаних з похороном і похованням в ЗСА.

4111 Pennsylvania Ave., SE
Washington, D.C. 20746
Tel.: (301) 568-0630
MAIL: PO Box 430
Dunkirk, MD 20754

Найкращий дарунок
ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!
ПОДБАЙТЕ, щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова
Енциклопедія України в англійській мові
UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA
UNIVERSITY OF TORONTO PRESS
ЦІНА
Том I \$95.00
Том II \$95.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить \$170.00
включно з пересилкою
Замовлення — належність, тільки чеками або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ М О і сплати
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302